Nummer 2 - 2026

IPA NEDERLAND
International Police Association

IPA-Oost-Nederland

INTERNATIONAL
POLICE
ASSOCIATION

IPA
de grootste politievereniging van de wereld

De Nijmeegse vierdaagse van toen... naar nu

Reisverslag
bezoek Edinburgh Police Division

Rubriek
Wie schrijft die blijft

Inhoudsopgave

Activiteitenagenda 5
Bestuurszaken 7
Lid worden van de IPA 9
Reisverslag 11
Gastcolumn 15
Lintje 15

Rubriek Terugblik

AC Gelderland Midden

Fietstocht langs de IJssel 16
Bezoek aan de lage Oorsprong 17

AC NO Gelderland /IJsseland

Battlefieldtour 19
Fietstocht langs de Moezel 20
Fietstocht rondom Brummen 21

AC Twente

Jeu de Boules-middag 22
Excursie Fransiscanenklooster 23

AC Nijmegen

De 108ste Vierdaagse zit er weer op 25

IPA-gravelrit in de grensstreek 28

Wie schrijft die blijft

Wat kinderen zien als PTSS ouders zwijgen 29

Berichten uit opsporingsland

Omgekomen politiemensen herdacht 33
Afgegeven telefoon leidt tot verdachte helpdeskfraude 33
Douane treft €274000,00 aan op Schiphol 34
Douane onderschept 43 miljoen illegale sigaretten 34
Marechaussee onderzoekt diverse branden 35

Politieverhalen

Zeven keer lastig loslaten 35
Heel veel witnterpeen 39

De Nijmeegse vierdaagse toen en nu 43

In memoriam oudste IPA-lid 47

COLOFON
IPA magazine Oost-Nederland

Bestuur

Kirsten de Jong, voorzitter
Marleen Koetsier, secretaris
Adri van Amelsvoort, penningmeester/ledensecretaris
Ramón Verbrugge, algemeen bestuurslid
Jan Willem Brummelkamp, algemeen bestuurslid
E: oost-nederland@ipa-nederland.nl

Activiteitencommissie Gelderland-Midden
Bert ter Haar
Bert Veldink
E: ac-glm@ipa-nederland.nl

Activiteitencommissie Nijmegen e.o.
Brugt Peper
Jaap Heerschop
Jan Nijburg
E: ac-nmg@ipa-nederland.nl

Activiteitencommissie NO-Gelderland/Ijsselland
René Joppe
Jan Willem Brummelkamp
Adri van Amelsvoort
Aart van Dijk
Joke Overes
E: ac-ngy@ipa-nederland.nl

Activiteitencommissie Twente
Freek van Beesten
Theo Reinerink
Ziad Amro
E: ac-twe@ipa-nederland.nl

Redactie

Gelderland Midden
Bert Veldink, E: ac-glm@ipa-nederland.nl
Nijmegen e.o.
Brugt Peper, E: ac-nmg1@ipa-nederland.nl
NO-Gelderland/Ijsselland
Adri van Amelsvoort, Jan Willem Brummelkamp en Aart van Dijk, E: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl
Twente
Freek van Beesten, E: ac-twe@ipa-nederland.nl

Eindredactie
Adri van Amelsvoort
T: 06–11750626
E: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl

IPA MAGAZINE OOST-NEDERLAND

3e JAARGANG, Nummer 2 - 2026
Verschijnt 3x per jaar

Uitgever
Clappers @ Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Tel: 0575-473881
info@clappers-vlieger.nl
www.clappers-vlieger.nl

Vormgeving
Fabian Clappers

Coverfoto
Brugt Peper

Copyright
Alles wat is gepubliceerd in deze uitgave, inclusief de advertenties, is beschermd door copyright. Het is derden uitdrukkelijk verboden om zonder toestemming van de uitgever enig materiaal elders op welke wijze dan ook te gebruiken. Advertenties onder verantwoordelijkheid van de uitgever. Aan publicaties in ons IPA-blad kunnen geen rechten worden ontleend.

Activiteitenagenda

Hieronder staan alle activiteiten die de vier activiteitencommissies van het IPA-district Oost-Nederland organiseren en nu al bekend zijn. Je kunt aan al die activiteiten meedoen. Nadere informatie over elke activiteit wordt ongeveer drie à vier weken voor de betreffende datum per e-mail aan je gezonden.

Ontvang je deze e-mails niet, dan is er geen of een onjuist e-mailadres van je bekend. Geef in dat geval je juiste e-mailadres door aan ledenadministratie@ipa-nederland.nl.

Datum		Activiteit	
10	September	Bezoek Bronbeek + Indische maaltijd in Arnhem **Gelderland-Midden** ac-glm@ipa-nederland.nl	
19	September	Fietstocht **Twente** ac-twe@ipa-nederland.nl	
23	September	Schieten in Spork (bij Dinxperlo) **Verbindungsstelle Borken** ac-twe@ipa-nederland.nl	
10	Oktober	Bezoek automuseum Metropole in Druten **Nijmegen e.o.** ac-nmg@ipa-nederland.nl	
11	Oktober	Bezoek Fort Pannerden en museum in Pannerden **Gelderland-Midden** ac-glm@ipa-nederland.nl	
13 - 21	Oktober	Vlieg/busreis Albanië **NO-Gelderland-IJsselland** **Volgeboekt**	

08	Nnovember	Herfstwandeling bij Vorden **NO-Gelderland-IJsselland** ac-ngy@ipa-nederland.nl	
08	November	Jaarlijkse maaltijd in Vorden **NO-Gelderland-IJsselland** ac-ngy@ipa-nederland.nl	
19	November	2e inloop in Puiflijk **Nijmegen e.o.** ac-nmg@ipa-nederland.nl	
19	November	Lezing in Velp **Gelderland-Midden** ac-glm@ipa-nederland.nl	
21	November	Bingo in Beuningen **Twente** ac-twe@ipa-nederland.nl	
	December	Bezoek Kerstmarkt **Twente** ac-twe@ipa-nederland.nl	

Bestuurszaken

Tijdens de districtsledenvergadering in april stonden wij samen met de aanwezige leden stil bij de ontwikkelingen binnen IPA-district Oost-Nederland en de aandachtspunten voor de komende periode. Ook werd de begroting voor 2026 vastgesteld en zijn afspraken gemaakt over de digitale archivering van de verenigingsstukken.

Verenigingsstukken

De jaarverslagen en notulen worden voortaan gepubliceerd in het besloten deel de website van ons IPA-district, zodat deze voor ieder lid raadpleegbaar zijn (wel even inloggen). Hiermee zorgen wij ervoor dat belangrijke informatie behouden blijft en ook in de toekomst voor alle leden toegankelijk blijft.

Activiteitencommissies

De kracht van ons district zit in de vrijwilligers die zich inzetten binnen de activiteitencommissies. Door het hele district organiseren zij interessante, gezellige en verbindende activiteiten voor onze leden. Zij zorgen voor de verbinding en saamhorigheid binnen ons district en leveren daarmee een belangrijke bijdrage aan het verenigingsleven van IPA-district Oost-Nederland. Als bestuur spreken wij onze waardering uit voor hun inzet en betrokkenheid.

Communicatie

Om de activiteiten nog beter zichtbaar te maken, blijven wij investeren in goede communicatie. Alle leden ontvangen voortaan gelijktijdig per e-mail informatie over activiteiten en ontwikkelingen binnen het district. Daarnaast maken wij gebruik van dit IPA-magazine om nieuws, activiteiten en ervaringen uit Oost-Nederland onder de aandacht te brengen. Wij nodigen leden van harte uit om hieraan bij te dragen met verhalen, foto's, reisverslagen of een gastcolumn.

Ledenwerving

Een ander belangrijk aandachtspunt blijft ledenwerving. Hoewel IPA-Nederland als vereniging groeit, zien wij binnen Oost-Nederland meer kansen om nieuwe leden aan onze vereniging te verbinden. Daarbij richten wij ons niet alleen op politiemedewerkers, maar ook op collega's van de Koninklijke Marechaussee, Douane, Toezicht en Handhaving en andere aangesloten organisaties waarbinnen buitengewoon opsporingsambtenaren werkzaam zijn. Voor activiteiten op o.a. de Politieacademie zijn wij op zoek naar leden die willen helpen bij promotie en werving van nieuwe leden.

Internationale contacten

We kijken naar mogelijkheden om onze internationale contacten verder te versterken. Naast de bekende IPA-huizen onderzoeken wij kansen op het gebied van seminars, opleidingen en internationale uitwisselingen. Daarbij kijken wij nadrukkelijk naar mogelijkheden voor alle beroepsgroepen die binnen IPA zijn vertegenwoordigd.
Daarover na de zomer meer informatie.

Toekomst

Binnen het bestuur blijven wij werken aan de toekomst van ons district. Met het oog op de komende jaren zijn wij op zoek naar nieuwe bestuursleden die willen bijdragen aan de verdere ontwikkeling van IPA-district Oost-Nederland. Leden die interesse hebben om mee te denken en mee te bouwen aan onze vereniging, nodigen wij van harte uit om contact met ons op te nemen.

Waardering

Een 'shoutout' naar de activiteitencommissies en leden voor jullie betrokkenheid bij ons district. Dankzij jullie inzet blijft IPA-district Oost-Nederland een actieve vereniging waar ontmoeting, vriendschap en internationale verbondenheid centraal staan. Servo per Amikeco – Dienen door Vriendschap.

Het bestuur,

Kirsten de Jong, Marleen Koetsier, Adri van Amelsvoort, Ramón Verbrugge en Jan Willem Brummelkamp

Lid worden van de IPA

Wil je lid worden van onze vereniging, dan kun je dit het beste doen door je in te schrijven via de QR-code of via www.ipa-nederland.nl/inschrijfformulier.

De contributie is €32,50 per jaar, Je krijgt een legitimatiebewijs, twee patches en een autovignet die je op de voorruit van je auto of camper kunt plakken

Het lidmaatschap loopt automatisch door tot het einde van het volgende verenigingsjaar. De opzegtermijn is één maand. Het moet schriftelijk gebeuren en kan via een e-mailbericht aan de (leden)secretaris van je district of aan ledenadministratie@ipa-nederland.nl.

De Statuten, het Huishoudelijk Reglement en het Privacy Reglement vind je op www.ipa-nederland.nl in het menu 'lid worden'. Voor vragen over de privacy kun je een bericht sturen aan privacy@ipa-nederland.nl.

Wil je een presentatie laten verzorgen op je werkplek, opleiding, bespreking, teambuilding enzovoort, neem dan contact op met ledenwerving@ipa-nederland.nl.

Politie

KMar

Douane

Douane
Ministerie van Financiën

Handhaving & toezicht

NVWA

NVWA

FIOD

FIOD
Belastingdienst

Openbaar Ministerie

OM

Challenge Coin

Padge

Reisverslag bezoek Edinburgh Police Division

Richard Dijkstra

Dag een

Maandag 13 april vertrok ik vanaf Schiphol samen met vijf politiecollega's naar Schotland voor een werkbezoek. Dit was niet mijn eerste werkbezoek naar het buitenland; eerder was ik al te gast bij onze collega's van de Greater Manchester Police, de collega's in Stockholm en in Northamptonshire. Na de landing op Edinburgh Airport reden we met onze gehuurde bus naar ons verblijfsadres in Kincardine. Ons werd de mogelijkheid geboden om in Tulliallan Castle van het Scottish Police College te verblijven tegen politietarief. Daar kun je geen 'nee' tegen zeggen.

Eenmaal aangekomen werden wij warm onthaald door Inspector Simpson. Van hem kregen wij het programma van de week, bezoekerspas en onze kamersleutel. Nadat wij onze koffers op onze kamers hadden neergezet, werden wij kort wegwijs gemaakt op de campus. Ons werd verteld waar zich de eetzaal bevond, de bar, de sportzaal en de Starbucks. De campus is dus van alle gemakken voorzien. Na de oriënterende rondleiding liep het tegen etenstijd. Gezien de lange reisdag hadden wij besloten om op de campus te blijven eten en wellicht 's avonds nog een drankje in de campusbar te nuttigen. Op het menu stonden bangers & mash (aardappelpuree en worstjes) met broccoli. Zoals het gezegde aangeeft, wanneer je honger hebt "smaken rauwe bonen zoet". Na een paar biertjes zochten we onze bedden op, want morgen hadden wij een vol programma volgens het rooster.

Dag twee

Deze dag bestond uit diverse voorlichtingen. Hiervoor meldden wij ons in de ruimte van het International Police College. Hier werden wij hartelijk ontvangen door Chief Inspector Peebels en Inspector Simpson. De Chief Inspector vertelde ons over de historie van de Scotland Police. Na een korte pauze waar koffie, thee en typisch Schotse lekkernijen werden geserveerd, kregen wij nog diverse voorlichtingen over Probationer Training, Detective Training en Operational Safety Training (IBT). Hiervoor schoven de Sergeanten Chris McLay, James Harvey en Detective Scott Carswell aan. Hierna was het tijd voor de lunch en begaven wij ons richting de eetzaal. Na een geslaagde lunch bestond de middag uit een praktische demo van gevechts-, aanhoudings- en verdedigingstechnieken.

Na dit alles reisden wij per trein naar Glasgow voor een bezoek aan het Police Museum. Hier hadden wij een afspraak met voormalig Police Inspector en currator van het museum AIastair Dinsmor. Het museum herbergt ook een internationale politiecollectie waarvan het huidige uniform en diverse Nederlandse afdelingspatches deel uitmaken. Uiteraard hadden wij ons best gedaan om zoveel mogelijk verschillende Nederlandse patches op voorhand te verzamelen zodat wij deze aan het museum konden aanbieden. Na dit bezoek gaf ons rooster aan dat wij 'Free time in Glasgow' hadden.

Een uitgelezen moment om een pub te bezoeken voor een drankje. De afspraak voor de avond was om terug te gaan naar Kincardine om vlak bij de campus in de lokale pub wat te gaan eten. Het afsluitende drankje zou dan genuttigd worden in de pub van de campus zelf. Al met al was het een geweldig leuke en zeker ook leerzame tweede dag.

Dag drie

Bij het ontbijt schoof Police Constable Walter Miller bij ons aan. Walter was onze gids voor deze dag en zou ons begeleiden naar de diverse afdelingen. Nadat hij ons had begeleid naar het politiebureau in Stirling en zijn auto had geparkeerd stapte hij bij ons in de bus. Ons eerste bezoek was aan de Clyde Heliport in Glasgow.

Inspector Scott Anderson en zijn team heette ons van harte welkom met thee, koffie en wederom een ruime collectie aan Schotse lekkernijen.

Na een briefing over de werkzaamheden van deze unit en een uitgebreide rondleiding over de heliport namen wij afscheid. Door het enthousiasme van de Inspector en zijn crew waren wij al behoorlijk uit de tijd gelopen, hierdoor waren wij iets verlaat bij onze volgende afspraak namelijk de 'Dive and Marine' unit in Greenock.

Hier troffen wij hetzelfde enthousiasme. Na een korte briefing reden wij naar de haven waar duikers voor een demo in het water werden gelaten. Na deze demo werd door de sergeant van de unit gevraagd of wij trek hadden om even een klein stukje te varen, een klein kwartiertje was de planning. Uiteindelijk hebben wij een uur genoten van de vaart en de prachtige uitzichten.

Aansluitend stond er nog een bezoek aan de Community Policing Stirling op het programma. Door tijdsgebrek moesten we dat helaas afzeggen.

Terug in Stirling, waar Walter afscheid van ons nam, gingen wij op zoek naar een geschikte pub voor een drankje en onze avondmaaltijd. Onze keuze viel op No.2 Bakerstreet. Een gezellige Schotse pub waar ze een lekkere maaltijd en een goed glas bier of cider serveerden voor een schappelijke prijs. Wat later op de avond zou er livemuziek zijn, dus besloten wij om na een wandeling naar het kasteel van Stirling terug te keren naar No.2 Bakerstreet. Vanaf Stirling terug naar de campus, hier nog even de campuspub bezocht en aansluitend onze kamer opgezocht voor een paar uurtjes verdiende nachtrust.

Dag vier

Deze dag hadden wij geen afspraken en konden we de dag naar eigen inzicht indelen. Tijd voor sightseeing en cultuur snuiven in Edinburgh dus. Na een gemeenschappelijk bezoek aan The Real Mary King's Close ging ieder zijn of haar eigen weg om Edinburgh te verkennen naar eigen interesse. Verder bezochten we een filmlocatie van de populaire Netflix serie Outlander (Jamie's Print Shop, voor hen die de serie kennen). Aansluitend werd er in Edinburgh gemeenschappelijk gegeten.

Dag vijf

We vertrokken vroeg naar Edinburgh, maar nu voor een bezoek aan St. Leonards Police Station. Hier haakte Constable Karin McKenzie aan om ons die dag te begeleiden naar de diverse afdelingen. Maar eerst werden wij uitgebreid gebrieft door Chief Inspector Dougal. Het was mooi om te horen hoe de Schotse collega's hun plaats in de maatschappij innemen. Zij willen bereikbaar en laagdrempelig zijn voor de burger. Samen met de burgers en ex-drugsverslaafden willen zij aan de voorkant van de problemen zitten om zo escalatie op langere termijn te voorkomen. Ook loopt er het project 'Knive Angel', een norm kunstwerk gemaakt van inbeslaggenomen of vrijwillig ingeleverde messen. Het Angelbeeld is ervoor bedoeld om mensen bewust te maken van de hoeveelheid messen die een gevaar voor de samenleving vormen. Collega Nick Porter is hier nauw bij betrokken. Daar waar de Schotten hun best doen om meer midden in de gemeenschap te staan, doen wij het helaas andersom. Geen wijkbureaus meer, wijkagenten die met een beetje geluk nog 20% van hun werkzaamheden in de wijk kunnen doen. Aangifte doen we digitaal enzovoort. Wij moeten dan met meer mankracht het ontstane probleem aan de achterkant oplossen.
Na dit bezoek bezochten we de CCTV-afdeling... niet van de politie, maar van de gemeente. Zij bekijken alle camerabeelden in het uitgaansgebied. Bij ongeregeldheden wordt dit aan de politie doorgegeven. Als laatste bezochten wij de rechtbank. Tijdens de rondleiding troffen wij de in Haarlem geboren en getogen officier van justitie Sander van der Scheer. Een leuke kerel die op een leuke manier uitleg gaf over het Schotse rechtstelsel. Nadat wij uit Edinburgh waren vertrokken, zochten wij een restaurant op voor de laatste avondmaaltijd in de omgeving van de Campus. Na het eten hebben we gelijk onze slaapkamer opgezocht. Om drie uur zou de wekker immers weer gaan en moesten wij de terugreis aanvaarden. Al met al was het een boeiend en leerzaam bezoek.

Gastcolumn

In deze rubriek kun je een kort, persoonlijk stukje schrijven met een unieke, misschien controversiële of gespecialiseerde kijk op actuele zaken.
Stuur je bijdrage naar de redactie.

Deze keer een bijdrage van oud-collega Gerard Mak.

Hbo-diploma

Gerard Mak

Soms vraag ik me af wanneer ze bij de politie precies zijn gaan geloven dat een Hbo-diploma belangrijker is dan straatgevoel. Dat een leidinggevende vooral goed moet kunnen vergaderen, plannen en PowerPoints maken in plaats van gewoon te begrijpen wat het werk echt betekent.

Hoe kun je leidinggeven aan mensen die dagelijks met hun poten in de modder staan, als je zelf nog nooit natte sokken hebt gehad? De politie is geen kantoororganisatie. Het werk speelt zich niet af in spreadsheets of vergaderzalen, maar op straat tussen mensen, emoties en dilemma's. Je leert het vak niet uit een boek. Je leert het door op je knieën te zitten bij een slachtoffer, door te praten met iemand die net alles verloren heeft, door in een split second te beslissen of je ingrijpt of niet. Dat is de wereld waarin agenten leven, en als leidinggevende moet je die wereld van binnenuit begrijpen.

Natuurlijk, theoretische kennis is belangrijk, management-vaardigheden, communicatietrainingen, beleidsinzicht allemaal heel waardevol, maar een leidinggevende zonder praktijkachtergrond loopt het risico beleid te maken dat goed klinkt in een PowerPoint, maar kraakt zodra het de straat raakt. Agenten voelen dat feilloos aan. Ze merken meteen of hun leidinggevende weet wat het betekent als je om drie uur 's nachts bij een dodelijke aanrijding staat met adrenaline in je lijf en kou in je botten of hoe het voelt om na een vechtpartij op een drukke uitgaansavond, met gescheurde kleding en het hart nog bonzend in je borst, te staan. Ze merken of iemand begrijpt waarom sommige procedures in theorie mooi zijn, maar in de praktijk gewoon niet werken.

Dat verschil bepaalt of een team volgt uit respect of uit plichtsbesef. Een goede leidinggevende binnen de politie is geen manager, maar een meewerkende mentor. Iemand die weet wat het is om keuzes te maken onder druk, die de twijfels kent, en die van daaruit richting geeft. Zo iemand praat niet over de werkvloer, maar met de werkvloer. Dus ja, laat nieuwe leidinggevenden gerust studeren, reflecteren en ontwikkelen maar niet zonder eerst die broodnodige straatjaren. Want alleen wie zelf met de poten in de modder heeft gestaan, weet hoe het voelt om er elke dag weer in te stappen.

Lintje

Bij de lintjesregen voorafgaand aan Koningsdag is de oud-voorzitter van district Oost-Nederland Jan Willem Brummelkamp (79) koninklijk onderscheiden. Tijdens een feestelijke bijeenkomst in kasteel Engelenburg in Brummen werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.
Hij ontving deze bijzondere onderscheiding voor zijn jarenlange tomeloze inzet voor de IPA, het Brummens mannenkoor, twee watersportverenigingen en als 'AutoMaatje'. Het was een dik verdiende onderscheiding.

Fietstocht langs de IJssel en door de Hoge Veluwe

Bert ter Haar

Zo zie je maar: NOOIT afgaan op al die Weer-Apps, die allemaal op zondagmiddag 19 april minimaal één en soms twee druppels neerslag voorspellen. De twintig trouwe IPA-leden met aanhang, die vertrouwen op hun blik naar de hemel en de natte vinger in de lucht, weten het: Het blijft droog en de wind valt mee en dat blijkt te kloppen.....

Daar waar in de Limburgse Heuvels de bekende Amstel Gold Race wordt gereden, vindt in de omgeving van Velp en de Hoge Veluwe de fietstocht van de Activiteitencommissie Gelderland-Midden plaats.

Na een bak koffie of thee met wat lekkers, vertrok iedereen om 14.00 uur met zijn/haar velo met elektrische ondersteuning vanaf ons clubhuis in Velp. Eerst nog de bandjes opgepompt, de ketting gesmeerd en de knooppuntenroute in de mobiel gezet. Ondanks de regelmatig schijnende zon en de aantrekkende wind, is een jasje niet overbodig. Ach, de echte warmte moet natuurlijk komen van de inspanningen op de fiets.

Via de groene uiterwaarden langs de IJssel rijden we eerst richting de Hanzestad Doesburg. Prachtige kleine weggetjes, mooie vergezichten met altijd de grote kerktoren van Doesburg in het zicht. Op de parkeerplaats bij 'Wijngaard Domein Hof te Dieren' staan Bert en Loes Veldink met pakjes drinken, een appel en een kleine versnapering op ons te wachten. Wat is dat lekker, even de spanning van de benen af en het bloed in het zitvlak laten terugkeren.

Via glooiende wegen gaan we daarna op weg naar de top van de Posbank. We passeren daar uitspanning De Carolinahoeve, een bekende rustplaats waar diverse wandelpaden bij elkaar komen. Gelukkig hebben we geen hinder van breed op het pad liggende Schotse Hooglanders of hongerige roedels wolven. Het is de goden verzoeken, maar ik kan het niet nalaten om zachtjes te zingen:

We zijn op weg naar Omsk, maar de weg daarheen is lang
En daarom vullen wij de tijd met feestelijk gezang
Intussen gaat zich iets bewegen in de achtergrond
Iets donkers en iets talrijks, en dat lijkt me ongezond.
(Dodenrit, Drs. P)

Als de top zonder kleerscheuren is bereikt, fietsen we via steile afdalingen naar het rustieke Rosendaal met het prachtige Kasteel Rosendael en de Bedriegertjes. Het grootste deel van de tocht (38 kilometer) zit er dan al weer bijna op. Via het centrum van Velp en kasteel Biljoen zijn we snel weer terug bij ons clubhuis. Als we alle koppen tellen, blijkt dat iedereen het heeft gehaald.

Om 17.00 uur ging het vuur aan onder de BBQ. De worstjes, satés, hamburgers, kippenpoten en salades vinden gretig aftrek, want fietsen maakt hongerig! Onder het genot van een drankje gaan de verhalen over deze en andere fietstochten over tafel. Een sportieve en gezellige activiteit werd op een waardige IPA-manier afgesloten.

AC Gelderland-Midden

Bezoek aan de Lage Oorsprong in Oosterbeek

Bert ter Haar

De weervooruitzichten beloofden al dagen voor de woensdag 20 november niet veel goeds, maar tegen 14.00 uur was het gelukkig droog en kwam er zo nu en dan zelfs een mager zonnetje door het wolkendek.

Een enthousiaste groep IPA-leden en partners verzamelden zich die middag bij de schitterend vormgegeven toegangspoort van Tuin de Lage Oorsprong in Oosterbeek.
In de tijd gaan we terug naar 2004, waar de bewoners van de oude tuinmanswoning besloten om het verwaarloosde landgoed onder handen te nemen. Met een groep van 80 vrijwilligers en landschaps- en tuinarchitecten is het landgoed in

de loop van de jaren omgetoverd tot een prachtige tuin, die opengesteld is voor het publiek. Dat herstel niet altijd makkelijk verliep, bleek wel uit de inzet

van de Explosieven Opruimingsdienst, die in het begin enkele oude granaten en munitie uit de Slag om Arnhem moest verwijderen. Bouwkundigen van het Openluchtmuseum waren zeer geïnteresseerd in het herplaatsen van de fruitmuur. Toen bleek dat dit steen voor steen moest gebeuren en er veel bezwaren kwamen van de Oosterbeekse bevolking, werd hier van afgezien.

Onze deelnemers werden in de prachtige Oranjerie ontvangen met een kop koffie en wat lekkers. Toen eenmaal de laatste regendruppels waren gevallen, gingen we op pad met onze gids Jos. Voor bezoekers met groene vingers blijkt de Lage Oorsprong een bewijs dat met de nodige arbeid, geduld en wat financiële investeringen iets prachtigs kan ontstaan. De tuinen en borders met een enorme diversiteit van bloemen en planten volgen elkaar in snel tempo op. Jos kent de Nederlandse- en Latijnse namen uit het hoofd en weet van vrijwel iedere plant wel iets bijzonder te vertellen. Op het terrein is een kapschuur gebouwd, waar de materialen worden opgeslagen en de vrijwilligers bij slecht weer de pauzes doorbrengen.

Aan de achterzijde van het complex is een met gras en varens bekleed amfitheater gemaakt, die voor (muziek)voorstellingen (in de zomer wekelijks) en zelfs voor trouwplechtigheden wordt gebruikt. We komen langs een bessenpluktuin en een

bloemenpluktuin, waar tegen betaling een bakje voor thuis gevuld mag worden. Via een laan met Moerascipressen, komen we bij een speelse opstelling van een waterloop. De tuin is ook voorzien van een grote vijver. Ik zie me hier in de zomer al zitten met een Belgisch biertje en een knabbeltje, terwijl de goudvissen rustig hun baantjes trekken. Voor de sporenzoekers onder ons, is er zelfs een echt labyrint beschikbaar.

Ben je op het vele groen en de mooie bloemen uitgekeken, vind je op diverse plekken allerlei beelden en andere kunstvoorwerpen. Voor mensen die slecht ter been zijn, is de tuin goed bereikbaar. Heb je toch even last van vermoeide benen, kun je om de 10 meter wel ergens rustig zitten en wachten op nieuwe energie.

De tuin zorgt in ieder geval bij ons voor een serene rust en een gevoel dat je weer wat dichter bij de natuur komt. Door de inrichting is de tuin uitermate geschikt voor volwassenen en onze IPA-leden waren zeer onder de indruk van deze geweldige Theetuin.

NO-Gelderland-IJsselland

Battlefieldtour

Jan Verhoef

Op zaterdagmorgen 6 juni om halftien was het verzamelen bij het Ereveld van de Canadese Begraafplaats aan de Eekhoornweg in Holten voor de Battlefieldtour, die in het teken stond van 80 jaar bevrijding. De tour was georganiseerd door IPA-district Amsterdam-Noord-Holland. Vanwege de samenwerking met district Oost-Nederland was deze activiteit ook voor ons opengesteld.

In de ontvangstzaal van het informatiecentrum werden we ontvangen door de vrijwilligers van de begraafplaats met koffie en iets lekkers. Na de introductie van het IPA-bestuur werd door één van onze gidsen een inleiding gegeven over het ontstaan van deze begraafplaats. Het merendeel van de 1394 graven is van Canadese militairen die zijn gesneuveld in Noordoost-Nederland. Tot op heden proberen de vrijwilligers de levensverhalen en informatie van die militairen te achterhalen om hun zo een gezicht te geven. Op de website van de begraafplaats kun je deze verhalen lezen.

Vervolgens kregen we een film te zien over de opmars van de geallieerden bij de bevrijding van Nederland, met nadruk op de bijdrage van de Canadezen. Er werd ook aandacht besteed aan de vraag: “Wie zijn deze mensen die hun jonge leven hebben gegeven voor de bevrijding van Nederland?” Na de film werden we in twee groepen verdeeld met ieder een gids en begon de rondleiding over de begraafplaats. Onze vrouwelijke gids was zeer betrokken achter de verhalen van de militairen en kon veel over de diverse graven vertellen. De begraafplaats wordt prachtig onderhouden door een enthousiaste tuinman met op ieder graf een plant of bloem.

Na de rondleiding reden we in optocht naar de grote parkeerplaats aan de Nijverdalsebergweg en parkeerden daar onze auto’s. Vervolgens gingen we te voet naar een lanceerplaats van de V1’s en V2’s. Daar kregen we uitleg van een oud-collega, die als vrijwilliger werkzaam is bij het Memory Vrijheidsmuseum in Nijverdal. De lanceerplaats werd door de Duitsers hoofdzakelijk gebruikt om de haven van Antwerpen te bestoken, omdat daar geallieerde troepen aan land werden gebracht.

Na de bezichtiging van de

lanceerplaats, kregen we in het restaurant 'Buitengewoon Lekker' een goed verzorgde lunch. Hierna vervolgden we de weg naar het Memory Vrijheidsmuseum in Nijverdal. Het museum, pas geopend in 2010, vertelt het verhaal van de verwoestende impact van oorlog op de samenleving, de onderdrukking en de lange schaduwen van de Tweede Wereldoorlog. Het museum herbergt een unieke expositie V1- en V2-wapens met daarnaast aangrijpende verhalen met speciale aandacht voor de oorlog in Overijssel. Zeer de moeite waard. Hier werden we ook rondgeleid door de enthousiaste en goed ingelezen oud-collega.

Na deze zeer interessante dag namen we omstreeks halfvier afscheid van elkaar. De collega's uit Amsterdam hadden nog een behoorlijke rit voor de boeg.

P.S: met geboortejaar 1939 was ik de enige die WO-2 had meegemaakt

Rubriek terugblik

NO-Gelderland-IJsselland

Fietstocht langs de Moezel

Jan Willem Brummelkamp Bertus Bouwer

Tijdens de IPA-reis naar de Romantische Strasse in oktober 2025 ontstond het idee voor een meerdaagse fietstocht. Dit werd een reis in de week van 8 tot en met 13 juni langs de Moezel, van Trier naar Koblenz, met maximaal twintig deelnemers. We fietsten gemiddeld 50 kilometer per dag, stroomafwaarts van hotel naar hotel. Bertus Bouwer en René Joppe organiseerden de reis. Na de bekendmaking was deze binnen 24 uur volgeboekt.

Op de heenreis lunchten we in Wittlich en rond 16.00 uur meldden we ons bij het hotel in Trier. Voor wie wilde, was er nog tijd om de stad te bezoeken. Vlak bij de Porta Nigra waren demonstraties gaande, met voor- en tegenstanders van een politiek standpunt. Er was veel politie op de been, dus zochten we snel veiliger oorden op. Dat werd, zoals zo vaak, een godshuis: de Dom van Trier, een prachtig bouwwerk dat zeker de moeite waard was.
De reisorganisatie had bij de meeste hotels, of in een restaurant in de directe omgeving, een dinertafel voor onze groep gereserveerd. Na een goede maaltijd en nachtrust volgde de eerste etappe van Trier naar Trittenheim. De route was goed aangegeven met bordjes en voerde langs kleine dorpjes en campings. Het was nog wel even zoeken om vanaf het eerste hotel op de route te komen, maar twee deelnemers hadden de aanloop verkend en konden ons goed gidsen. We reden niet als één peloton van twintig personen; iedereen was vrij om te vertrekken wanneer hij of zij wilde. De koffers werden dagelijks naar het volgende hotel gebracht, dus daar hadden we geen omkijken naar. Er was voldoende tijd om rustpunten in te lassen. Op dag twee reden we naar Briedel, opnieuw over een toeristische route langs de Moezel. Het weer bleef aangenaam en fietsen in korte broek was prima te doen. Zodra we een mooie plek zagen, hielden we pauze. De andere deelnemers bleken vaak dezelfde smaak te hebben, want we kwamen elkaar steeds weer tegen.

De derde dag eindigde in Cochem, waar na aankomst nog genoeg tijd was om het stadje te bezoeken. De laatste etappe voerde naar Koblenz. De weergoden waren ons de hele week goed gezind, maar twee kilometer voor de laatste stop vond Pluvius het genoeg. De hemelsluizen gingen open en het water kwam met bakken naar beneden. Regenkleding kwam dus goed van pas. René en Bertus hadden een restaurant gevonden waar we genoten van ons afscheidsdiner.

Zaterdagochtend om 09.00 uur stond er een bus met aanhangwagen klaar om alle deelnemers met fietsen terug naar Trier te brengen. Daar werden de fietsen afgeladen, op onze fietsdragers bevestigd en konden we weer naar huis. Het was een prachtige, sportieve week met goede verzorging, mooie wegen door een schitterende omgeving. We hebben ongeveer 225 kilometer fietsplezier gehad zonder lekke banden, pech of ongevallen. In alle hotels was een stalling met gelegenheid om de accu's van mens en fiets weer op te laden. Een ontspannen weekje weg dat naar meer smaakt. Volgend jaar weer zo'n mooie, gezellige fietsweek? Er zijn al ideeën geopperd! Bertus en René, bedankt voor jullie inzet!

Rubriek terugblik

NO-Gelderland-IJsselland

Fietstocht rond Brummen

Adri van Amelsvoort

Op 6 juni hadden we de jaarlijkse IPA-fietstocht. Deze keer had Jan Willem Brummelkamp de tocht uitgezet. Een route van 30 km door de prachtige omgeving van Brummen. De opkomst was dit jaar jammer genoeg aan de lage kant. Slechts twaalf deelnemers waren naar het startpunt bij pannenkoekenrestaurant de Reuvershoeve gekomen.

Het begin van de tocht voerde ons door het landelijk gebied rond Oeken. Daarna gingen we door de bossen in de richting van Hall. Een van de paden was nogal modderig en moesten we balanceren om heelhuids over te komen. Aangekomen op het Hallsepad, een prachtig fietspad dat van Hall naar Brummen loopt, sloegen we linksaf richting de buurtschap Broek. Daar in de buurt hadden we pauze met drinken en een versnapering. Na de pauze reden we via het Hallsepad verder naar Brummen. Toen we de bebouwde kom inreden begon het te regenen. Gelukkig waren we op dat moment 200 meter van het huis van Jan Willem verwijderd en konden we daar schuilen. Na 20 minuten was het weer droog en konden we onze weg vervolgen. Via het prachtige fietspad langs de IJssel reden we richting Zutphen.

Onderweg in Cortenoever passeerden we het 180 jaar oude statige kasteel Reuversweerd. Jan Willem vertelde ons dat aan het eind van de oorlog de bewoner, baron van Sytzama, door Nederlandse SS-ers uit huis was gehaald en samen met zeven anderen was gefusilleerd. De weduwe heeft toen besloten dat er niemand meer zou mogen wonen. Sinds die tijd staat het pand dan ook leeg en verpauperde helemaal. Het is nu een rijksmonument en sinds 2017 wordt het pand gerestaureerd. De verwachting is dat het volgend jaar afgerond zal zijn. Het wordt dan een 'Huis van gesprek en reflectie'.

Hierna was het nog een klein stukje fietsen naar de Reuvershoeve. Daar stond een eenvoudig maar heerlijk driegangenmenu voor ons klaar, met als hoofdgerecht een heerlijke pannenkoek. Hiermee werd de fietstocht op een gezellige en smakelijke wijze afgesloten.

Rubriek terugblik

AC Twente

Jeu de boules-middag

Ziad Am

Op zaterdag 4 juli 2026 organiseerde de activiteitencommissie Twente een gezellige Jeu de boules-middag bij de banen aan de Meester Mulderstraat in Denekamp.

De middag begon om 13.30 uur met koffie en heerlijke cake. Na een korte en duidelijke uitleg van de spelregels werden de teams samengesteld en kon de strijd losbarsten. Met maar liefst 20 enthousiaste deelnemers was de

opkomst uitstekend en was het een bijzonder geslaagde bijeenkomst.

Ook de weergoden waren ons goed gezind. Onder een aangenaam weertje genoten de deelnemers van sportieve wedstrijden, waarbij fanatisme en gezelligheid hand in hand gingen. Tussen de wedstrijden door was er volop gelegenheid om bij te praten onder het genot van een hapje en een drankje.

Na afloop bleek er overigens nog één onopgeloste puzzel te zijn. Desgevraagd vertelde vrijwel iedereen met een grote glimlach: "JA, Ik heb gewonnen!" Dat is natuurlijk prachtig, maar het roept wel de vraag op: wie heeft er dan verloren? Tot op heden is dat niet opgehelderd… Al met al kijken we terug op een zeer geslaagde en gezellige middag, waarin sportiviteit, ontspanning en onderlinge verbondenheid centraal stonden.

AC Twente

Rubriek terugblik

Excursie Franciscanenklooster Zusters van Denekamp.

Theo Reinerink

Op woensdag 22 april organiseerde de activiteitencommissie Twente een excursie naar het Franciscanenklooster van de Zusters van Denekamp. 53 belangstellenden wilden graag een kijkje nemen achter de muren van het kloosterleven.

Op 23 november 1875 betrokken drie Zusters uit Thuine (Duitsland) hun 'vluchthuis' in Noord-Deurningen bij Denekamp. Moeder Anselma, de stichteres, kwam ook met hen mee. Dit alles was het gevolg van de zogenaamde Kulturkampf, waarbij Rijkskanselier Bismarck de katholieke kerk als een gevaar beschouwde. Om de toekomst van de congregatie veilig te stellen, besloot Moeder Anselma ook bij Denekamp een klooster te stichten. Wat in 1875 eenvoudig begon in een lekkende bouwvallige schuur is in de loop der jaren uitgegroeid tot een groot werk ten dienste van kerk en maatschappij. Vele Zusters verrichtten vanuit kleine conventen in de parochies, en ook in veel ziekenhuizen sociaal en pastoraal werk.

De laatste decennia is het aantal zusters in Nederland sterk afgenomen. Daarom kwamen er in 2000 vier zusters uit Indonesië naar Nederland en in 2018 werden zij aangevuld met nog eens drie zusters. Het is de bedoeling dat er binnenkort nog twee zusters uit Indonesië overkomen. Momenteel wonen er nog 27 zusters in het klooster. Wij werden door de zusters hartelijk ontvangen met koffie en zoals ze zeiden: zelf gesneden koek. Aansluitend volgde er een diapresentatie waarin, met de nodige humor, werd verteld over het ontstaan van het klooster en het reilen en zeilen van het kloosterleven, de toewijding en de sfeer binnen de gemeenschap. Ook werd uitgelegd hoe je kunt toetreden tot het kloosterleven en wat je er allemaal voor moet doen. Daarna volgde er een rondleiding, zowel binnen als buiten het gebouw, waarbij

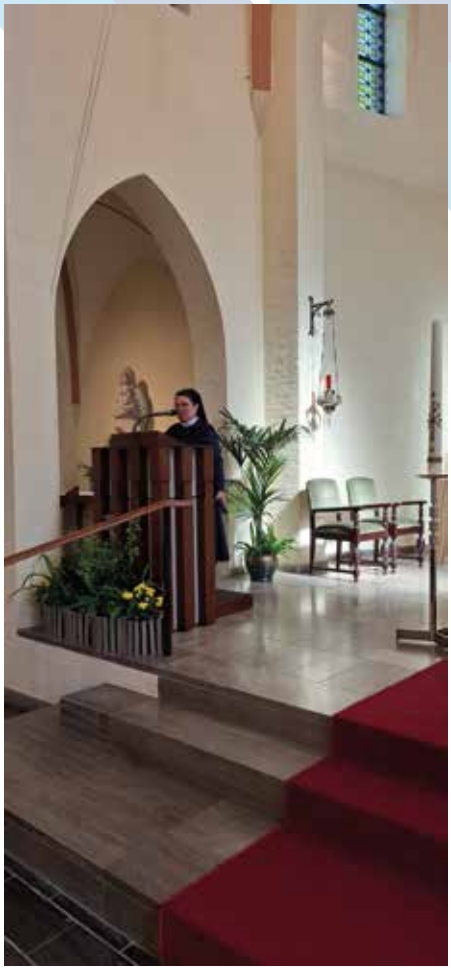

er volop gelegenheid was om vragen te stellen. Dit alles maakte diepe indruk op de aanwezigen. Buiten werd door velen het aanwezige labyrint gelopen, een symbolische tocht die vaak wordt vergeleken met de drievoudige weg van een pelgrim: loslaten, ontvangen en toelaten.

De middag werd afgesloten met een door de zusters met zorg bereide, heerlijke Indonesische maaltijd, waarbij de zusters ons met zang en dans verrasten. Dit maakte het tot een onvergetelijke en bijzonder smaakvolle afsluiting van een prachtige en indrukwekkende middag.

Tot slot hebben wij de zusters hartelijk bedankt voor hun warme gastvrijheid, de openheid waarmee zij hun verhaal met ons hebben gedeeld en de inspirerende manier waarop zij ons hebben laten kennismaken met hun leven en werk.

AC Nijmegen

Rubriek terugblik

De 108ste vierdaagse van Nijmegen zit er weer op

Brugt Peper

Op 21 juli (de derde dinsdag van juli) begon de 108ste vierdaagse van Nijmegen. De grootste wandelprestatietocht ter wereld! Meer dan 45.000 deelnemers, met meer dan 70 verschillende nationaliteiten, van 11 jaar tot 90+, komen elk jaar naar Nijmegen om vier dagen 30, 40 of 50 kilometer te wandelen in de Waalstad en haar prachtige, bosrijke omgeving. Allemaal met hetzelfde doel: het felbegeerde vierdaagse kruisje. De lopers vertrekken elke morgen vanaf 4.00 uur in afstandsblokken vanaf de Wedren.

Eerste dag

Die dag gaat de tocht door de Betuwe en diverse plaatsen ten noorden van Nijmegen, zoals Elst, Oosterhout, Bemmel en Arnhem. De lopers komen dan twee keer over de Waalbrug en passeren het Faberplein vlak voor de finish.

Tweede dag

Dit is de Dag van Wijchen, tevens Roze Woensdag. Op deze dag trekt de tocht door plaatsen ten westen van Nijmegen. Naast Wijchen, zijn dat onder meer Beuningen, Weurt en Niftrik. Op deze dag trekt de stoet ook door de binnenstad, via Smaak-markt op de Waalkade, omhoog langs Kelfkensbos Festival, Credible, Hertogplein en Faberplein.

Derde dag

Dit is de Dag van Groesbeek, een zware dag omdat de mars hier over de iconische Zevenheuvelenweg gaat. Naast Groesbeek komt de tocht door onder andere door Berg & Dal en de NoordLimburgse plaatsen Gennep en Mook.

Vierde dag

Dit is de Dag van Cuijk. Net als op de derde dag gaan de wandelaars langs diverse plaatsen ten zuiden van Nijmegen. Behalve Cuijk gaat de mars langs Grave, Heumen en Malden. Vanuit Malden is het dan een lang recht stuk naar de finish over de 'Via Gladiola', waar de lopers feestelijk worden onthaald en ze hun Vierdaagsekruisje zullen ontvangen. Daarna sluiten de lopers – voor wie nog puf heeft - de week voldaan af op de Vierdaagsfeesten!

Afscheidsreceptie politiegroepen

Op de zaterdag na de vierdaagse nemen traditiegetrouw de deelnemende politiegroepen afscheid van elkaar op het districtsbureau van de politie in Nijmegen. Deze afscheidsreceptie wordt georganiseerd door de politie Gelderland-Zuid. Ook wij, de activiteitencommissie IPA-Nijmegen e.o., waren weer aanwezig. Onze tafel met presentjes trok weer de nodige aandacht. Al met al leverde dit afscheid weer een aantal mooie foto's op.

65

NEDERLAND
International Police Association

NEC Projector
POLICE

ojector

POLICE

IPA-gravelrit in de grensstreek

Bert Veltman

Inmiddels al de vierde IPA-gravelrit. De eerste was in Lochem, daarna in Epe, waarop Dalfsen in 2025 volgde. Na de laatste rit zei René, de zwager van Adri van Amelsvoort, de drijvende kracht achter dit alles, dat hij in 2026 samen met zijn fietsmaatje Rudy Olde Keijzer de rit wel in Twente wilde uitzetten. De activiteitencommissies van NO-Gelderland/IJsselland en Twente pakten dit samen op en de rit was een feit.

In januari 2026 kregen we de uitnodiging voor de tocht op zaterdag 18 april 2026. Er werd ons beloofd dat het een gravelrit in het prachtige grensgebied tussen Denekamp/Nordhorn en Losser/Gronau zou worden. Een route met 210 hoogtemeters met de Hakenberg, Austiberg, Tankenberg, Wilmersberg en de Hoge Kavik. De route zou ook goed te doen zijn met een mountainbike en eventueel met een e-bike met brede banden. Je kon keuze maken tussen een parkoers van 70 en van 50 km.

En eindelijk was het dan zo ver. Op genoemde datum kwamen we aan bij een prachtige locatie aan het Nordhorn-Almelo-Kanaal. Het bleek een voormalig douanekantoor te zijn in the middle of nowhere. We vroegen ons af hoe de IPA daar terecht was gekomen. Wat bleek, Freek van Beesten van de

activiteitencommissie Twente had op een bijeenkomst naast de burgemeester van Nordhorn gezeten. Freek kende de locatie en vroeg de burgemeester of dit te huur was. Nou, daar was geen sprake van. Het werd alleen verhuurd aan clubs, die een Internationaal karakter hadden. Nou, laat de IPA daar nu precies aan voldoen en kon er gebruik van maken, zonder dat er kosten aan verbonden waren.

In totaal hadden zich 23 deelnemers ingeschreven waaronder vier vrouwen. De groep bestond uit IPA-leden uit Noord-Nederland en Oost-Nederland, collega's van de politie Doetinchem en een aantal introducées. Ook de IPA in Duitsland was uitgenodigd, maar ik denk dat de Duitse collega's minder sportief zijn: er was geen enkele Duitse deelnemer bij.

Om 09.30 uur was iedereen op de plaats van bestemming. Na de koffie met koek nam René, de zwager van Adri dus, het woord en heette ons allen van harte welkom. Hij schetste de beide routes en gaf aan dat we langs bekende Nederlanders zouden komen. De deelnemers aan de 50 en 70 km kwamen langs het Hennie Kuiper Wielermuseum en de woning van Herman Finkers en de 70 km ook nog langs de woning van Fred Rutten, (toen nog) de bondscoach van Curaçao.

Degene die niet in het bezit was van een fietsnavigatie kon meerijden met mede=uitzetter Rudy Olde Keijzer. Hieruit blijkt dat de IPA er alles aan doet elke sportieve fietser mee te nemen. Na de vrolijke uitleg door René werd een groepsfoto gemaakt en vertrokken de deelnemers, ieder met zijn of haar eigen fietsmaatje(s).

We waren direct al gegrepen door de mooie omgeving en de prachtige route die was uitgezet. Het was fantastisch!
Degene die de gravelrit in 2027 gaat uitzetten zal moeite hebben deze prachtige routes te evenaren. Onderweg hebben we het Wielermuseum van Hennie Kuiper gezien, maar Herman Finkers en Fred Rutten waren in geen velden of wegen te bekennen. Wij hebben beiden in ieder geval niet gezien.

Verder op de route stonden Adri en Truus met hun camper om ons als renners te verwennen met een banaan, iets te drinken en sportrepen. Tjonge wat een prima verzorging.
Er was ook een groepje die lek reedt. Ze hebben het op de klassieke methode opgelost. Bij een boer een emmertje water geregeld en daarin het lek in de binnenband opgezocht. Het nog nieuwe tubetje solution geopend en het lek geplakt. Goed dat er nog mensen zijn, die die techniek beheersen.

Na de rit werden we verwelkomd in het voormalige douanekantoor met een heerlijke door Adri en Truus verzorgde lunch: soep, heerlijke broodjes, tomaat, plakjes leverworst, komkommer en bij het weggaan nog een heerlijke appel.

Al met al een mooie dag, een prachtige route en een voortreffelijke organisatie. De IPA-leden die zich niet hebben opgegeven hebben duidelijk iets moois gemist. In 2027 een nieuwe kans om aan de IPA-gravelrit mee te doen. Houd de kalender in de gaten!!!

Rubriek: *Wie schrijft die blijft*

Wat kinderen zien als PTSS-ouders zwijgen

In deze rubriek brengen we een boek onder de aandacht dat door een collega is geschreven. Dit keer zijn het de boekjes 'Konijnenverhaaltjes' van collega Sheila (en haar PTSS-assistentiehond Mowgli) voor kinderen van ouders die PTSS hebben opgelopen in geüniformeerde beroepen. Zij heeft zelf PTSS opgelopen tijdens haar werk bij een observatieteam (OT). Hieronder haar motivatie om de boekjes te schrijven.

Boekjes met konijnenverhalen

De boekjes met konijnenverhalen zijn ontstaan vanuit ervaring. Ik heb inmiddels een volwassen zoon. Als ik terugkijk, zie ik hoeveel uitleg er voor hem ontbrak. Ik dacht hem te beschermen door over mijn situatie te zwijgen beschermen. Later ontdekte ik dat veel collega's met PTSS precies hetzelfde deden. Hun kinderen zagen de boosheid, de spanning, het verdriet en de terugtrekking, maar begrepen niet wat er gebeurde. Veel kinderen gingen daardoor aan zichzelf twijfelen of gaven zichzelf de schuld. Die gesprekken hebben mij aan het denken gezet.

Spanning in huis

Als zoveel kinderen dezelfde vragen hebben, waarom geven we ze dan geen antwoorden? Dat was het moment waarop de eerste konijnenverhalen ontstonden. Wat mij door de jaren heen steeds meer opviel is dat wij als ouders vaak denken

dat we onze kinderen beschermen door te zwijgen. We willen ze ontzien. We hopen dat ze het niet merken. Maar kinderen merken vaak veel meer dan wij denken. Ze zien dat papa sneller boos wordt. Ze merken dat mama verdrietig is. Ze voelen spanning in huis. Ze zien dat iemand moe is, schrikt van geluiden of zich terugtrekt. Alleen krijgen ze er vaak geen uitleg bij.

Uitleg ontbreekt vaak

En als kinderen geen uitleg krijgen, gaan ze zelf op zoek naar antwoorden. Vaak trekken ze dan de verkeerde conclusie: “Papa is boos op mij.” “Mama houdt niet meer van mij.” “Ik zal wel iets verkeerd gedaan hebben.” Juist daarom ben ik begonnen met het schrijven van deze boekjes. Niet voor de collega’s, maar voor hun kinderen. In eenvoudige taal leggen de konijnenverhalen uit wat PTSS is en wat er thuis gebeurt. Niet met moeilijke woorden, maar op een manier die kinderen begrijpen. De belangrijkste boodschap in ieder boekje is: HET IS NIET JOUW SCHULD.

Wereld van verschil

Dat klinkt misschien eenvoudig, maar voor een kind kan die ene zin een wereld van verschil maken. Inmiddels zijn er boekjes voor de politie, BOA’s, marechaussee, defensie, brandweer, ambulance en Nederlandse Spoorwegen. Ze worden gebruikt door gezinnen, collega’s, hulpverleners en organisaties die het thuisfront niet willen vergeten. Wat ik daarbij belangrijk vind, is dat de boekjes gratis beschikbaar blijven voor lotgenoten. Uit eigen ervaring weet ik dat veel gezinnen die te maken krijgen met PTSS vaak al genoeg zorgen hebben. Financiële zorgen horen daar helaas regelmatig bij. Ik wil niet dat een ouder moet kiezen tussen een boekje voor zijn of haar kind en andere noodzakelijke uitgaven.

Crowdfunding

Daarom ben ik een crowdfunding gestart. Dankzij donateurs worden de boekjes gratis verstrekt aan kinderen van ouders met PTSS. Daarnaast kunnen bedrijven, verenigingen, stichtingen en werkgevers een konijn adopteren. Met iedere adoptie worden er weer vijftig boekjes mogelijk gemaakt voor lotgenoten en hun gezinnen. Op die manier helpen we niet alleen een kind, maar vaak een heel gezin. Want PTSS raakt niet alleen degene die het heeft opgelopen. PTSS raakt het thuisfront. De mooiste reacties komen niet van volwassenen, maar van kinderen. Kinderen die zeggen: “Papa, nu begrijp ik waarom je soms zo doet.” Of: “Papa, diep van binnen ben jij nog steeds papa konijn.” Dat zijn de momenten waarop ik weet waarom ik hiermee doorga.

KOPP-kinderen

Wetenschappelijk onderzoek van het Trimbos-instituut naar kinderen van ouders met psychische problemen (KOPP-kinderen) laat zien hoe belangrijk het is om kinderen uitleg te geven over wat er thuis gebeurt. Begrip helpt kinderen om gebeurtenissen beter te plaatsen en voorkomt dat zij zichzelf de schuld geven. De boekjes zijn gevalideerd door maatschappelijk werkers, psychologen en een psychiater. We hoeven kinderen niet te beschermen tegen de waarheid. We moeten ze beschermen tegen onbegrip. Ik blijf deze boekjes schrijven, omdat PTSS moet stoppen bij de ouder en niet bij het kind.

Sheila Mowgli en de konijntjes
www.sheilasboekjes.weebly.com
sheilasboekjes@ziggo.nl

Rubriek Berichten uit opsporingsland

Berichten

Uit opsporingsland

Omgekomen politiemensen herdacht

Tekst en foto: Politie

"Het verlies van één, is een verlies voor ons allen." Dat zei korpschef Janny Knol donderdag 11 juni bij de jaarlijkse herdenking in de Tuin van Bezinning. Op deze plek zijn de namen bijgeschreven van politiemensen die zijn omgekomen door een ongeval of door bruut geweld. Hun namen staan gegraveerd in een monument. "Namen die ons herinneren aan de schaduwkanten van ons vak. Politiemensen die het leven lieten, terwijl ze dat van anderen wilden beschermen."

Op de tweede donderdag in juni staat de politie altijd extra stil bij collega's die zijn overleden als direct gevolg van de uitoefening van hun werk. Dat gebeurt tijdens een plechtigheid in de Tuin van Bezinning in Warnsveld. Vandaag werd de naam bijgeschreven van een politiemedewerker die vorig jaar om het leven kwam tijdens een specialistische motorrijopleiding. De bijschrijving gebeurde in het bijzijn van nabestaanden, collega's en andere belangstellenden. Zoals elk jaar vormden studenten van de Politieacademie een erehaag rondom het monument, waarop de namen van 171 omgekomen politiemensen staan.

"Hier herdenken we alle politiemensen, die sinds 1946 zijn omgekomen", zei Janny Knol. "Uit het oog, maar niet uit ons hart. De Tuin is ook de plek waar je geen woorden hoeft te vinden om je verdriet uit te leggen. Want wie rouwt, weet vaak geen antwoord te geven op de vraag: hoe voel je je?" De korpschef vertelde dat zij onlangs op bezoek was bij haar Duitse collega. Vanuit zijn werkkamer kijkt hij uit op een herdenkingsbeeld. Hij zei: "Dat heb ik daar laten plaatsen zodat ik elke dag word herinnerd hoe kwetsbaar wij zijn." Knol: "Die verantwoordelijkheid voel ik ook als korpschef."

Ze citeerde journalist en filmmaker Sinan Can die rouw 'een storm in iemands borstkas' noemde. Een stem die niet meer klinkt, maar nog wel nagalmt in je hoofd. "Verdriet hoef je niet alleen te dragen", aldus Knol. "Je kunt het delen. Al is het maar voor even."

Afgegeven telefoon leidt naar verdachte bankhelpdeskfraude

Bron: Politie.nl

Op dinsdag 9 juni kreeg een 82-jarige man uit Arnhem een belletje van een zogenaamde medewerker van de bank. Even later kwam er iemand aan de deur om zijn pinpas en telefoon op te halen. Familie van het slachtoffer vertrouwde het niet en volgde live de telefoon. Daardoor kon de politie een 21-jarige vrouw uit Utrecht aanhouden.

De man kreeg rond 20.00 uur die avond een berichtje van de 'bank' dat hij telefonisch contact moest opnemen. Toen hij belde sprak hij met een zogenaamde bankmedewerker. Er zou iets mis zijn met zijn rekening. Het slachtoffer moest zijn pinpas in een envelop doen die even later door een andere bankmedewerker zou worden opgehaald. Even later kwam er een vrouw aan de deur. Zij nam de bankpas en telefoon van het slachtoffer mee. Het slachtoffer heeft vervolgens familie gebeld. Daar gingen gelijk alle alarmbellen rinkelen. De rekening werd geblokkeerd en de live locatie van de telefoon werd gevolgd. Daaruit bleek dat de telefoon nog in Arnhem was. De politie werd gebeld en de verdachte werd aangehouden.

Tips

Een bank zal nooit vragen om uw pincode door te geven, uw bankpas mee te geven aan een medewerker of u vragen om software te downloaden. Is er iets met uw rekening? Dan kan de echte bank heel makkelijk zelf uw rekening blokkeren. Daar hoeft u geen

actie voor te ondernemen. Wanneer de medewerker vertelt dat u iets snel moet doen, het heel urgent is en u er ook geen familie of buren bij mag halen, dan is dat een signaal dat u te maken heeft met een oplichter. Hang meteen op en bel het echte nummer van de bank.

Rubriek Berichten uit opsporingsland

Douane treft reiziger met € 274.000,- aan op Schiphol

Bron: Douane

De Douane controleerde op 30 maart een Rus die ruim € 274.000,- contant geld bij zich had. De man was op weg naar Letse hoofdstad Riga met de contanten in zijn rugzak. De Douane kreeg de tip van security, die het geld aantrof bij een veiligheidscheck. De man verklaarde dat hij naar Nederland was gekomen om met het geld een Porsche te kopen. Toen de douaniers vroegen bij welke autodealer hij was geweest en naar welk model hij had gekeken, kon de passagier geen duidelijk antwoord geven. Hij kon ook de legale herkomst van het geldbedrag niet aantonen.
Het is sinds januari 2026 niet toegestaan om voertuigen contant te betalen als het meer dan € 3.000,- betreft. De Douane heeft de passagier en het geld overgedragen aan de Koninklijke Marechaussee vanwege het vermoeden van witwassen.

Douane onderschept 43 miljoen illegale sigaretten

Bron: Douane.nl

De Douane heeft in april ruim 43 miljoen illegale sigaretten onderschept. Het merendeel werd gevonden in zeecontainers in de Rotterdamse haven. Op 7 april vond de Douane ruim 8,5 miljoen illegale sigaretten in zeecontainer op de Maasvlakte. Een week later onderschepten de douaniers 3,8 miljoen sigaretten in een bedrijfspand in Tiel. Eind april en begin mei werden er nog eens binnen een week drie zeecontainers onderschept die waren geladen met miljoenen illegale sigaretten in de Rotterdamse haven. In totaal zijn er ongeveer 23 miljoen sigaretten in beslag genomen.
De containers waren vanuit Azië op weg naar Europa en waren officieel geladen met reguliere handelsgoederen. Na controle door speurhondengeleiders van de Douane bleek echter dat het om sigaretten ging. De containers zijn daarop onder toezicht verder vervoerd om zicht te krijgen op de ontvangers en het achterliggende criminele netwerk.
In totaal zijn bij deze acties ongeveer 43 miljoen illegale sigaretten onderschept. Als de sigaretten op de markt terecht waren gekomen, dan was de Nederlandse staat bijna € 17 miljoen aan accijnzen misgelopen.
De laatste drie vondsten worden verder onderzocht door het Combiteam Smoke, een samenwerkingsverband van de Douane en de FIOD dat zich richt op de bestrijding van illegale tabakshandel. In de afgelopen maanden werden ook in Arnhem en Winterswijk weer grote hoeveelheden illegale sigaretten aangetroffen en inbeslaggenomen.

Marechaussee onderzoekt diverse branden op militaire terreinen

Bron: Ministerie van Defensie

De Marechaussee voert onderzoek uit omdat de branden plaatsvonden op militair oefenterrein. De volgende incidenten zijn onderzocht:

- Ederheide: brand uitgebroken op dinsdag 21 april 2026.
- Artillerie Schietkamp 't Harde: brand uitgebroken op woensdag 29 april 2026.
- Oirschotse Heide: brand uitgebroken op donderdag 30 april 2026.
- Weerterheide: brand uitgebroken op donderdag 30 april 2026.

Het ingestelde feitenonderzoek bestaat uit meerdere onderdelen om een volledig en feitelijk beeld van de gebeurtenissen te krijgen. Belangrijke onderdelen hiervan zijn het sporenonderzoek door forensisch rechercheurs op de locatie van de brand en het opnemen van verklaringen van getuigen die op de betreffende momenten op de oefenterreinen aanwezig waren. Eenheden van de Marechaussee waren begin mei druk met de (natuur)branden die op diverse militaire oefenterreinen woedden. Er lopen meerdere onderzoeken om de oorzaak en toedracht van elk incident afzonderlijk vast te stellen.

Rubriek Politieverhalen

Zeven keer lastig loslaten

Bron: Politie

De Politie staat 24/7 klaar om te helpen. Zeven collega's vertellen over momenten dat werk en privé onbewust door elkaar liepen.

1. Niet normaal

Op het operationeel centrum gebruiken wij het woord 'assistentie' alleen als de collega's op straat daadwerkelijk assistentie nodig hebben. Dus voor ons als centralisten is dit een heel beladen woord, waarbij direct de focus optimaal moet zijn. Hierdoor is het voor mij elke keer bij een winkel, vaak een supermarkt, even een 'spanningsmomentje' als er weer eens omgeroepen wordt dat er assistentie nodig is bij een kassa of balie. Ik reageer hier altijd op en bedenk dan direct: oh nee, dit is natuurlijk heel normaal hier.

Elja, Eenheid Noord-Holland

2. No thanks

Op het operationeel centrum gebruiken wij het woord 'assistentie' alleen als de collega's op straat daadwerkelijk assistentie nodig hebben. Dus voor ons als centralisten is dit een heel beladen woord, waarbij direct de focus optimaal moet zijn. Hierdoor is het voor mij elke keer bij een winkel, vaak een supermarkt, even een 'spanningsmomentje' als er weer eens omgeroepen wordt dat er assistentie nodig is bij een kassa of balie. Ik reageer hier altijd op en bedenk dan direct: oh nee, dit is natuurlijk heel normaal hier.

Johan, Eenheid Den Haag

3. Plietsie

Met mijn wederhelft en kleine meid gaan we even Amsterdam in. Op de drukke Overtoom, waar ik met mijn dienstvoertuig dagelijks de trambaan kies, staat weer een aardige file stad inwaarts. Gedachteloos stuur ik de vrije trambaan op. Vrijwel direct besef ik dat ik even geestelijk geëmigreerd ben. Ik stop, geef richting aan en probeer weer aan te sluiten in de file, maar uiteraard laat niemand deze aso er weer tussen. Tot overmaat van ramp zie ik in mijn spiegel een politievoertuig. Ik heb alle schijn tegen en meen al, terecht, sponsor te worden van het CJIB. Vertellen dat dit te maken heeft met mijn dagelijkse werk als politieman vind ik te génant. Tot mijn dochtertje, keurig in haar kinderzitje op de achterbank, opeens vrolijk uitkraamt: 'mijn papa is ook plietsie'. De collega's overleggen kort en overhandigen demonstratief een leeg geel bonnetje. Financiële pijn blijft bespaard maar het effect is er niet minder om.

Rob, Eenheid Amsterdam

4. Onderbuikgevoel

Ik ben met mijn vriendin in een kledingwinkel. Achter mij hoor ik iemand binnenkomen. Het is iets aan zijn manier van lopen, zijn houding, waar ik kippenvel in mijn nek van krijg. Hij loopt naar het midden van de winkel en kijkt met een verbaasde blik om zich heen. Mijn alarmbellen maken overuren. Zijn houding en lege blik in zijn ogen, iets klopt er niet aan hem. Dan roept hij tegen een medewerkster: 'Weinig rood in deze winkel, hè?' Ik stap op de jongeman af en zeg, op niet subtiele wijze, dat hij moet oprotten. De jongeman kijkt me aan met een glimlach die ik niet snel vergeet. Ik gooi er een schepje bovenop en jaag hem de winkel uit. Ik zeg tegen de medewerkster dat ze 112 moet bellen als hij weer binnenkomt. Ze kijkt me aan alsof ik gek ben. Mijn vriendin is volledig over de zeik: "Onze gezellige dag heb jij zojuist verpest, bedankt." We gaan naar huis. De volgende dag lees ik in het nieuws dat vlakbij de winkel en kort na ons vertrek een man is neergestoken en ernstig gewond. De dader was een totale vreemde voor hem. Naast het bericht staat een foto van de dader. Het is dezelfde jongen.

Marein, Eenheid Noord-Holland

5. Stopgesprek

Net voor het binnengaan van een supermarkt, zie ik mijn ooghoek een bekende junk. Ondanks dat ik vrij ben, houd ik hem in de gaten. Hij pakt een schroevendraaier uit zijn broekzak en bukt tussen een paar fietsen in het fietsenrek. Ik wil het niet laten uitlopen op een poging diefstal en geef 'm een schop onder zijn achterste. Hij vliegt omhoog en laat de schroevendraaier vallen. Kijkt me aan en zegt beschaamd: 'Sorry, ik had je niet gezien.' Ik sis tegen hem: 'Wegwezen!' Waarna hij nonchalant wegloopt in de richting van de daklozenopvang. Het is goed zo. Vandaag jat ie in ieder geval geen fiets.

Luc, Eenheid Oost-Brabant

6. Blok beton

Op een mooie voorjaarsdag krijg ik als centralist iemand aan de lijn die vertelt dat hij aan de waterkant staat, met een blok beton aan zijn lijf getapet. Klaar om te springen. Ik probeer hem aan de lijn te houden, niet af te stoten en toch informatie los te krijgen. Mijn hersens draaien op volle toeren. Na een tijdje hebben we in beeld waar hij kan zijn. Ik hoor fietsers en geroezemoes op de achtergrond. Ineens sluit hij zich af, wil niets meer vertellen. Ik hoor een plons en vrijwel direct beginnen alle 112-lijnen te rinkelen. Hij sprong met veel armgebaren om er zeker van te zijn dat omstanders zouden bellen. Ter plaatse treffen collega's zijn auto aan, met allerlei papieren en een uitleg. Door de stroming is hij niet meer te traceren. Als ik na mijn dienst naar huis ga, is hij nog steeds niet gevonden. En waarschijnlijk is het daarom voor mij nog niet afgerond. Het blijft malen in mijn hoofd: had ik het toch niet anders kunnen doen? Nee, waarschijnlijk niet. Later op de avond word ik gebeld door een collega ter plaatse. Het lichaam van de man is gevonden en ze hebben het verhaal helder. Dan pas kan ik het loslaten.

Gonny, Eenheid Oost-Nederland

7. Politiehart

Ik ben getroffen door een herseninfarct en zwerf een tijd lang binnen en buiten de politie. Een goede kennis komt langs. Ze is bang dat haar ex-man zichzelf iets aan gaat doen. Of ik wil gaan kijken. Zijn auto staat op de oprit. Voor- en tussendeur zijn dicht, de luxaflex is gesloten. We bellen de meldkamer omdat ik het niet vertrouw. Ik loop met de collega's het huis in. Na een korte inspectie beneden ga ik de trap op. Ik zie de man meteen. Hij hangt dood in het trapgat aan een touw. De collega's bellen om de zaak in gang te zetten. Ik ga het slechte nieuws aan de vrouw en zijn ouders brengen. Op dat moment huil ik niet. Iets wat sinds mijn herseninfarct juist veel gebeurt. Ik handel het af als het zoveelste incident en besef dat ik weer op de politiestand sta. Mede door dit voorval, realiseer ik me dat ik terug bij de politie wil. Ik vecht er hard voor en uiteindelijk ben ik er weer. Niet meer op de motor, in de basisdienst of als brigadier, maar wel bij de politie. Ook al ben ik voor 40 procent afgekeurd, het politiehart en instincten blijven.

Hans, Eenheid Noord-Holland

In de rubriek Politieverhalen publiceren we weer een verhaal uit het boek 'Zwarte koffie, sterke verhalen / 101 politieverhalen 1001 leerkansen'. Met veel zwarte koffie verzamelden Gea Koren, John Tamerus en Maria Ratering veel politieverhalen, reflecteerden erop en brachten ze samen in een boek vol herkenning en leerkansen. Wat begon als losse gesprekken, groeide – soms tot diep in de nacht – uit tot een samenhangend geheel waarin ervaring, leren en vakmanschap elkaar ontmoeten.

Héél veel winterpeen

We zijn nog maar net van de politieopleiding verlost. Kersvers worden we de politiepraktijk in gedumpt. Niet geheel zonder begeleiding natuurlijk. We gaan met vijf jonge collega's en een enorm ervaren rot in het vak een enorm complexe verkeerscontrole houden op de provinciale weg langs het Noordhollandsch Kanaal. Onze ervaren rot in het vak is een oude adjudant die van vrachtwagens houdt. Dat komt goed uit want het complexe karakter van deze controle is daar te vinden. We gaan alleen vrachtwagens controleren. Dat alles hebben we net op het kleine bureautje te horen gekregen tijdens een soort briefing.

Het miezert, het waait en het is koud. We zitten met z'n vijven achter in het Volkswagenbusje op weg naar de provinciale weg. De adjudant rijdt. Niemand heeft zin om naast hem te gaan zitten. Dus zit hij lekker in z'n eentje voorin en wij met z'n vijven achterin. We hadden al ontdekt dat hij waarschijnlijk groot geworden is met paard en wagen want zijn rijstijl maakt ons zo mogelijk nog chagrijniger dan we al waren. Als hij voor de zoveelste keer de bocht te krap neemt en een gemene stoeprand meeneemt sla ik met de zijkant van m'n kop tegen het raam. Ik mompel een krachtterm en kijk venijnig achterom naar onze adjudant. Die hoort niets.

Een kwartiertje later staan we op een lange parkeerstrook langs de provinciale weg. De adjudant is uitgestapt en wij blijven zitten. Na enkele minuten trekt hij met een ruk de zijdeur open en maakt ons duidelijk dat we als de bliksem vrachtwagens aan de kant moeten gooien en verbalen moeten gaan schrijven. We schikken ons gedwee in ons lot. Er is ruimte genoeg en dus geven we verschillende vrachtwagens een stopteken en controleren de chauffeurs op alle benodigde papieren. De tijd kruipt voorbij. Af en toe schrijven we een prent uit en kijken met een schuin oog naar de adjudant. Wordt die vent het nooit zat in dit kloteweer?
Ik kijk wat langer naar de adjudant. Op de een of andere manier zit onze adjudant zich enorm op te fokken. Ik kijk eens om me heen en heb nog niet door wat er aan de hand is. Als ik m'n volgende vrachtwagenchauffeur heb afgewerkt zie ik dat de adjudant inmiddels een hoogrode ongezonde kleur heeft terwijl z'n ogen in z'n kassen lijken te rollen. Ik kijk nog een keer aandachtig om me heen en zie dan waarom het allemaal fout dreigt te lopen.

M'n maatje staat onderuitgezakt tegen de opvallende politiebus aangeleund. Zo te zien heeft hij na het uitstappen nog niet bewogen en nog geen vrachtwagen gecontroleerd. Ik grinnik in mezelf. Ik weet dat hij met z'n ogen open kan slapen. Overigens niet zo verwonderlijk want hij is gisteren wezen stappen en kwam vanmorgen vroeg pas thuis. Ik kijk nog een keer naar de adjudant en weet het dan zeker. Dit wordt een feest. Onopvallend geef ik m'n andere collega's een seintje.

We krijgen steeds meer schik in de zich opfokkende adjudant en m'n ingedommelde maatje. Plotseling staat de adjudant een halve meter van m'n maatje af te schreeuwen dat hij als de donder een vrachtwagen aan de kant moet slingeren omdat hij hem anders eigenhandig het Noordhollandsche Kanaal in zal donderen. De adjudant kent m'n maatje nog niet voldoende. Die krijg je niet snel overstuur. Hij kijkt de adjudant eens rustig aan en met gebogen hoofd en schouders wandelt hij naar de provinciale weg. Ik zie de teleurstelling in de ogen van m'n collega's. Hier hadden we meer van verwacht. Met hetzelfde gevoel van teleurstelling wil ik ook weer gewoon aan de slag gaan.

Dan valt m'n mond langzaam open van verbazing en ontzetting. Nog steeds met gebogen hoofd en schouders loopt m'n maatje richting de provinciale weg. Op nog geen honderd meter afstand komt er een vrachtwagencombinatie aandenderen met zeker zo'n tachtig kilometer per uur. M'n maatje ziet niets en doet z'n eerste stap de rijbaan op. Ik geef een enorme brul. 'Kijk uit lulhannes!' Ik geloof m'n ogen niet. Zijn hoofd komt omhoog terwijl de vrachtwagen inmiddels nog maar vijftig meter van hem vandaan is. Dan gebeurt het onvoorstelbare. In plaats van terug te stappen springt hij met ware doodsverachting midden op de rijbaan en geeft de vrachtwagencombinatie een stopteken.

Dit kan nooit goed gaan! Vanuit m'n ooghoeken zie ik de adjudant als aan de grond genageld staan met ogen vol ontzetting. M'n collega's en ik sprinten naar de uiterste zijkant van de parkeerstrook wég van de rijbaan. Gierende banden, piepende remmen en m'n maatje die onverschrokken met zijn hand omhoog midden op de rijbaan blijft staan. Een volledige verstandsverbijstering moet de oorzaak zijn. Volledige kortsluiting in z'n bovenkamer of een perfect geplande zelfmoordpoging...

De aanhanger begint te scharen en schuift overdwars over de rijbaan en de parkeerstrook. Dan wordt alles oranje. De lucht, de weg, alles.

We horen geen klap. Geen gegil. Als ik m'n ogen weer opendoe zie ik m'n maatje aan de andere kant van de rijbaan tegen de vangrail aan staan. Een wonder! Een wonder? Hij scheldt de vrachtwagenchauffeur uit, beticht hem schreeuwend van onverantwoordelijk rijgedrag en schreeuwt dan dat hij als de donder door moet rijden. Op de rijbaan, de parkeerstrook en eigenlijk overal ligt winterpeen. De vrachtwagencombinatie die langzaam uit het zicht verdwijnt was met een stevige punt boven op de laadbakken volgeladen met winterpeen. Ja, wás. De punten zijn er nu af.

Op straat ligt een enorme hoeveelheid winterpeen. Ik kijk naar de adjudant. Het hele gebeuren heeft niet meer dan een minuut in beslag genomen. Onze adjudant staat nog op dezelfde plaats, nog steeds met zijn mond open zonder iets te zeggen. M'n collega's krabbelen uit de berm terug richting de parkeerstrook. M'n maatje komt rustig aangewandeld, loopt naar de mobilofoon in de politieauto en vraagt om assistentie van de gemeente omdat een onverantwoordelijke gek van een vrachtwagenchauffeur de helft van z'n lading is verloren. Dan ontploft onze adjudant. Voor de tweede keer deze dag. De volgende twee uur staan we met z'n vijven de rijbaan schoon te maken met het materiaal van de gemeente. Grote bezems en enorme scheppen. Die lui van de gemeente steken op uitdrukkelijk verzoek van onze adjudant geen hand uit maar regelen het verkeer. Wat kunnen de rollen toch snel omgedraaid zijn in deze wereld.

De Nijmeegse vierdaagse van toen... naar nu

Bron: www.4daagse.nl

Van tien tot ruim vijfenveertigduizend deelnemers; van enkele tot honderden vrijwilligers; van één tot meer dan zeventig nationaliteiten; van een verdwaalde toeschouwer tot bomvolle tribunes en van één orkestje tot de Vierdaagsfeesten. In ruim honderdtien jaar groeide een militaire oefenmars uit tot het grootste wandelevenement ter wereld.

The Walk of the World

De Vierdaagse ontwikkelde zich langs de lijnen van de wereldgeschiedenis. Ons evenement overleefde wereldoorlogen, ging mee in maatschappelijke ontwikkelingen, beleefde een enkel dieptepunt en véél unieke hoogtepunten. Die rijke historie maakt ons evenement tot wat het vandaag is: The Walk of the World!

1909: Het allereerste startschot

De Vierdaagse gaat al meer dan 110 jaar terug. Woensdag 1 september 1909 klonk het startschot voor een wandeltocht die zou uitgroeien tot het superevenement dat het nu is. Het idee om vier dagen lang te wandelen kwam van een militair. Doel: conditieopbouw bij militairen. Vanuit tien kazernes vertrokken in totaal 296 militairen en tien burgers over maar liefst vijftien parcoursen naar Breda. Dat gaf een hoop gedoe, dus een jaar later was er nog maar één startplaats: Arnhem.

1916: Verveelde soldaten

De Eerste Wereldoorlog. Al twee jaar zijn er geen 'vierdaagsche marschen'. Het leger van het neutrale Nederland is wel paraat. Soldaten vervelen zich. Reden voor de minister om in te stemmen met een Vierdaagse. Hij stelde wel een voorwaarde: per regiment niet meer dan twintig militairen. Je weet tenslotte nooit of een ander land binnentrekt. De 171 militairen worden gelegerd in barakken of tenten en slapen op stro.

1925: Startplaats Nijmegen

In 1925 wordt Nijmegen dé vaste startplaats van de Vierdaagse. Arnhem, Utrecht, Amersfoort, Den Bosch, Breda, allemaal zijn ze startplaats geweest. Maar nergens was de gastvrijheid zo groot als in de Nijmeegse Prins Hendrikkazerne. In 1913 al. Toen serveerde de kazerne alle wandelaars geen bruine bonen met spek, maar soep, aardappelen, vlees, groenten en pudding. En er waren slaapzalen en zelfs een badlokaal! O ja, niet onbelangrijk: de parcoursen rond Nijmegen bleken de beste.

1928: Olympische spelen

De Olympische Spelen dit jaar zijn een mooie aanleiding om voor het eerst buitenlanders toe te laten: Duitsland met 48 militairen, het Verenigd Koninkrijk met veertig burgers, één Fransman en twintig Noorse militairen. De Noren werden overigens na drie waarschuwingen gediskwalificeerd op de laatste dag. Ze bleven maar als eerste binnenkomen, renden zelfs stukjes. Maar de Vierdaagse is geen wedstrijd. Wat bleek: de groep kreeg geld van een Noorse krant als ze iedere dag als eerste finishte.

1932: Het Vierdaagselied

"Natuur gaf ons een motor mee, van 't allerbeste merk." Het Vierdaagselied klinkt nog ieder jaar op en langs het parcours. Het lied kregen we aangeboden door de Nijmeegse componist H.A. van Mechelen, de tekst is van J.P.J.H. Clinge Doorenbos. De marsleiding toen – en nu - was er blij mee. De tijd was rijp voor een verbindend lied: voor het eerst zijn er meer burgerwandelaars dan militaire deelnemers.

1946: De handen ineengeslagen

Na zes jaar eindelijk weer een Vierdaagse! Na de Tweede Wereldoorlog moest Nijmegen alle zeilen bijzetten om het evenement te houden, steden als Breda lagen op de loer. Er werd geld ingezameld onder de bevolking, bedrijven werkten mee, militairen overnachtten in scholen, burgerdeelnemers sliepen bij Nijmegenaren thuis en veel Nijmegenaren meldden zich als vrijwilliger. De liefde van de Nijmegenaren voor ons evenement is nooit meer verdwenen.

1956: Gestage groei

Wat doe je na 200 kilometer marcheren? Swingen natuurlijk... Het eerste blarenbal was in 1922, een orkestje verzorgde de muziek. In 1956 - de 40ste Vierdaagse - was het dansfestijn uitgegroeid tot drie dansorkesten en honderden wandelaars. In de jaren vijftig groeide het evenement gestaag, het aantal deelnemers nam toe van 6.855 tot 13.492. Er kwam steeds meer kijken bij de organisatie. En dus groeide ook het aantal vrijwilligers om alles in goede banen te leiden.

1967: Een koninklijke deelnemer

Het jaar van Prins Claus. De prins trainde 600 kilometer en liep zonder één blaar. De doortocht in Elst dreigde in een vriendelijke volksoploop te ontaarden. “Maar na de eerste dag raakte men aan de ‘rare vogel’ gewend en liet men ons rustig lopen”, aldus de prins zelf. Prinses Beatrix wachtte hem op de Via Gladiola op. Prins Claus vond ‘Nijmegen’ een unieke ervaring. Het Vierdaagsekruis lag naast de kist na zijn overlijden in 2002.

1970: Vierdaagsfeesten

De eerste ‘Zomerfeesten’ waren in 1970. De Vierdaagse trok steeds meer mensen, maar in de stad was verder niets te doen. Enkele middenstanders sloegen de handen ineen. De stad werd versierd, er kwamen podia en kraampjes in de straten. In de jaren ’70 en ’80 groeiden de Zomerfeesten uit tot een megafestijn. Het is nu het grootste evenement van Nederland. En belangrijker: het staat bovenaan als het gaat om sfeer.

1982: Protest

Begin jaren ’80 liep de actiegroep ‘Is het hier oorlog?’ enkele malen mee. Ze protesteerden tegen ‘het militaristische karakter’ van de Vierdaagse. Tot ergernis van veel wandelaars, publiek en de organisatie van toen. De actievoerders droegen de ban-de-bomvlag mee en weigerden over de militaire pontonbrug bij Cuijk te lopen. In 1984 werden ze gediskwalificeerd. Het leidde zelfs tot Kamervragen aan de minister van Defensie. Tijden veranderen: inmiddels lopen de militairen alweer jaren zonder bewapening.

1984: Roze woensdag

Roze Woensdag is nu een van de hoogtepunten van de Vierdaagse. De aanleiding voor het roze feest was minder leuk. Begin jaren ’80 ontstonden er anti-homorellen tijdens de Vierdaags feesten. Belangengroepen organiseerden daarom alternatieve feesten. Ze groeiden uit tot één van de grootste en meest bekende LHBTIQ+ evenementen van ons land. Op de tweede wandeldag is de doortocht één groot swingend en verbroederend roze feest.

1989: Wandelen verbroedert

Voor het eerst doen Russische militairen mee aan de Vierdaagse: 27 kadetten en één officier. Ze sliepen op Heumensoord, waar ook de Amerikanen verbleven. De foto van fotograaf Jan van Teeffelen ging de hele wereld over: een Amerikaanse soldate op schoot bij een Russische soldaat. Een typerend beeld voor het einde van de Koude Oorlog. De Russen waren eerst nogal schuchter, bang om uitgejoeld te worden. Onnodig, want ze werden overal toegejuicht: wandelen verbroedert.

1995: Rollend over het parcours

Er doen voor het eerst rolstoelers mee. De organisatie was er niet blij mee, maar staatssecretaris Erica Terpstra wilde een experiment. In de jaren ’70 waren er al acties om rolstoelers toe te staan. Niet iedereen reageerde even vriendelijk op de elf rolstoelers. Toen in 1997 de organisatie de reglementen niet wilde aanpassen, was de gemeente Nijmegen ‘not amused’. Sindsdien doen rolstoelers officieel mee. Het duurde wel nog tot 2009 voordat ze ook een Vierdaagsekruisje kregen.

2004: Beloningssysteem op de schop

Voortaan is er geen onderscheid meer in beloning tussen mannen en vrouwen. Een Friese wandelaar stapte naar de Commissie Gelijke Behandeling. Zijn bezwaar: voor het afleggen van de 40 kilometer werd hij beloond met een diploma, terwijl vrouwen van zijn leeftijd die dezelfde afstand aflegden daarvoor een medaille kregen. Dat onderscheid was naar de letter van de wet verboden, oordeelde de commissie. Het beloningssysteem ging op de schop en het diploma als officiële beloning werd afgeschaft.

2005: Recordaantal inschrijvingen

In 2005 moet er voor het eerst worden geloot. 53.336 wandelaars schreven zich in, een record. De inschrijflimiet was 47.500. In 2004 concludeerden we al: de Vierdaagse groeit te hard. Wandelaars mopperden over te drukke parcoursen. In dat jaar werd voor het eerst een limiet ingesteld onder het motto: “wie het eerst komt, die het eerst maalt.”

2006: Dieptepunt

Na één dag werd de 90ste Vierdaagse afgelast. Dat was nog nooit gebeurd. Twee wandelaars overleden die eerste bloedhete dag, honderden vielen flauw. Ambulances reden af en aan, vele tientallen belandden in ziekenhuizen. De verslagenheid was groot. Er is van geleerd. Draaiboeken zijn verbeterd, een meteoroloog trad toe tot de organisatie en de wandelaars werden intensiever geïnformeerd over het weer en te nemen maatregelen. Tegelijk werden ze er wel op gewezen dat ze zelf verantwoordelijk zijn voor hun deelname.

2016: Jubeljaar

De 100ste Vierdaagse was er één om nooit meer te vergeten. Een greep uit de vele jubileumactiviteiten: 50.000 inschrijvingen, een extra afstand van 55 kilometer, iedere dag 100 wandelaars die 100 kilometer liepen, een biologische Vierdaagse wijngaard, de aanplant van een Vierdaagsebos, vergroening van de parcoursen, wandelgroepen die uit elke provinciehoofdstad naar Nijmegen liepen, een symposium en een interactieve expositie in Museum Het Valkhof. En de wandelaars? Die maakten er, aangemoedigd door koning Willem-Alexander, een echt feest van!

2020/21: Twee afgelastingen op rij

Teleurstelling overheerst: geen Vierdaagse vanwege de coronapandemie. Een volledige afgelasting in vredestijd was nooit voorgekomen. In februari 2021 werd met pijn in het hart besloten de voorbereidingen te stoppen. De vooruitzichten waren niet goed en het moeten naleven van de 1,5-metermaatregel bij het grootste evenement van Nederland bleek een onmogelijke opgave.

2022: Vierdaagse wordt Driedaagse

Niet vier, maar drie dagen werden er in 2022 gewandeld. Vanwege extreme hitte werd besloten de eerste wandeldag, ook wel bekend als ‘de dag van Elst’, te schrappen. “Het is niet verantwoord om de eerste dag te gaan wandelen. Andere maatregelen, zoals vroeg starten met wandelen, zijn niet voldoende”, verklaarde marsleider Henny Sackers destijds. Daarom werd deze unieke beslissing genomen.

2024: Inkorten route

Op vrijdag, de laatste dag van de Vierdaagse, werden in de middag hoge temperaturen verwacht. Doordat de temperatuur tussen 15.00 en 18.00 uur op z’n hoogst waren en dit samenviel met de feestelijke intocht op de Via Gladiola, besloot het bestuur van Stichting De 4Daagse om maatregelen te nemen, waaronder het inkorten van de routes. Het inkorten van de routes gebeurde niet voor het eerst in de geschiedenis van de Vierdaagse, maar is wel bijzonder.

2026:

In totaal schreven 47.000 mensen zich in voor de 108e editie van de Nijmeegse Vierdaagse. Vorig jaar waren het er evenveel.

In Memoriam oudste IPA-lid

Op 26 juli is het oudste Nederlandse IPA-lid Gerrit Wolters uit Apeldoorn op de gezegende leeftijd van **104 jaar** overleden. Gerrit – oud marechaussee - was een enthousiast en trots IPA-lid en beleefde met zijn partner Ans tot het laatste toe veel plezier aan de activiteiten van de IPA. Waar mogelijk was hij met Ans van de partij. In januari dit jaar was hij nog present op onze nieuwjaarsreceptie in Voorst. Heel bijzonder was zijn fitheid en scherpzinnigheid. Tot op zijn 98e jaar deed hij tot verbazing van iedereen zonder problemen mee aan de IPA-fietstochten… op een fiets zonder elektrische ondersteuning! In 2019 nam hij met Ans nog deel aan de achtdaagse IPA-reis naar Roemenië. Bij alle wandelingen en bezichtigingen liet hij geen verstek gaan en beklom zelfs de vele trapjes van het roemruchte Dracula-kasteel.

Na zijn 100e zat hij – zoals hij het zelf zei – in de lappenmand. De gewrichten waren niet meer zoals het lang geweest was. Ondanks dat hield hij de moed erin. Tot op het laatst bleef hij helder van geest.

Met een diepe buiging herinneren we Gerrit als een uiterst vriendelijke, optimistische en geïnteresseerde man, met hart voor de IPA en KMar.

Activiteitencommissie NO-Gelderland/IJsselland